

Bà Ru-tơ và Hoàng Hậu Ê-xơ-tê

ĐỌC KINH THÁNH NGHIÊN CỨU: *Ru-tơ 1:1-5; Ru-tơ 2:5-20; Gióp 1:6-11; Ma-thi-ơ 4:8, 9; Ê-xơ-tê 3:1-14; Khải huyền 12:14-17.*

CÂU GỐC: “Vừa khi vua thấy hoàng hậu Ê-xơ-tê đứng châu nơi nội viện, thì bà được ơn trước mặt vua; vua giơ ra cho bà Ê-xơ-tê cây phủ việt vàng ở nơi tay mình. Bà Ê-xơ-tê lại gần và rờ đầu cây phủ việt” (*Ê-xơ-tê 5:2*).

Tuần này, chúng ta tiếp tục tìm hiểu những câu chuyện tiên tri mô tả trước các biến cố trong thời kỳ cuối cùng. Qua các sự kiện và con người có thật, Đức Chúa Trời giúp chúng ta nhìn nhận mọi thứ từ quan điểm của Ngài và hiểu cách diễn giải các lời tiên tri, Chúa ban những lời tiên tri để giúp phát triển đức tin cho dân sự Ngài.

Chúng ta tập trung chú ý đến câu chuyện của hai người phụ nữ quan trọng đã làm lay động tấm lòng của vô số thế hệ: Bà Ru-tơ và hoàng hậu Ê-xơ-tê. Một người là góa phụ không nơi nương tựa, tìm thấy hy vọng sau khi gặp được người bà con tốt là ông Bô-ô, đã giúp chuộc bà. Cuộc hôn nhân của họ đã trở thành một câu chuyện tình đẹp cho các tín hữu Cơ Đốc giáo, vì nó phản ánh tình yêu của Đấng Christ dành cho chúng ta. Còn người nữ kia là một thiếu phụ đang sống ở nơi đất khách quê người, và khám phá ra một âm mưu nhằm tiêu diệt dân tộc của cô. Cô bị đưa đẩy vào hoàn cảnh bắt buộc phải là một trong những vai chính trong kế hoạch giải cứu dân tộc mình.

Trong lời tiên tri, người phụ nữ dĩ nhiên là một biểu tượng sống động cho hội thánh của Chúa, cho thấy rõ nhiều điều về cách Đức Chúa Trời nhìn nhận dân Ngài. Hãy cùng nghiên cứu câu chuyện trong Kinh Thánh về hai người phụ nữ này, những người có hoàn cảnh sống đã được chép lại trong Lời của Chúa, để chúng ta tìm cách rút ra những bài học có thể được từ trải nghiệm của họ.

**Nghiên cứu bài học tuần này để chuẩn bị cho Sa-bát ngày 14 tháng 6.*

Nạn Đói tại “Ngôi Nhà Bánh Mì”

Những người chỉ trích niềm tin Cơ Đốc thường nêu ra thực tế khắc nghiệt của cuộc sống trên thế gian này để làm bằng chứng rằng: (a) Đức Chúa Trời không hiện hữu, hoặc (b) Ngài bất lực để can thiệp khi những điều tồi tệ xảy ra, hoặc (c) Ngài không quan tâm khi chúng ta đau khổ. Tuy nhiên, nhiều câu chuyện trong Kinh Thánh lại có nhiều bằng chứng khẳng định rằng những chỉ trích trên là sai lầm. Đúng là Chúa để cho loài người gánh chịu hậu quả của sự phản nghịch. Ngài cho chúng ta có sự tự do chọn lựa, nhưng luôn hiện diện, luôn hành động trong mọi giai đoạn của lịch sử nhân loại, và luôn dẫn dắt chúng ta tới giải pháp tối hậu cho các nan đề của tội lỗi và đau khổ. Câu chuyện của bà Ru-tơ là một ví dụ điển hình cho chân lý trên.

Đọc Ru-tơ 1:1-5. Những khổ cực nào mà bà Na-ô-mi và bà Ru-tơ đang phải đối diện và nguyên nhân của chúng là gì? Điều này phản ánh thế nào tình trạng mà toàn thể nhân loại hiện nay phải đối mặt?

Có một sự mỉa mai trong câu mở đầu của câu chuyện này: Có một nạn đói xảy đến tại Bết-lê-hem, trong khi đó tên của thị trấn này có nghĩa là “nhà bánh mì.” Điều này gợi nhớ đến sự sung túc tại vườn Ê-đen, nơi Chúa phán với A-đam và Ê-va, “Rồi, Giê-hô-va Đức Chúa Trời phán dạy rằng: Người được tự do ăn hoa quả các thú cây trong vườn;” (*Sáng thế Ký 2:16*). Ban đầu loài người được sống trong một môi trường có đầy đủ mọi sự, được Đấng Tạo Hóa quan phòng, nhưng sau đó tổ phụ của chúng ta đã đánh đổi vị trí làm người trông coi vườn và mọi tạo vật để trở thành nô lệ cho tội lỗi. Chúa phán với ông A-đam, “Người sẽ làm đổ mồ hôi trán mới có mà ăn, cho đến ngày nào người trở về đất, là nơi mà có người ra; vì người là bụi, người sẽ trở về bụi” (*Sáng thế Ký 3:19*).

Giống như Na-ô-mi, chúng ta đã bị tước đi di sản mà Chúa dự định ban cho, và cuộc sống của chúng ta trở nên gian truân. Vườn Ê-đen được Chúa ban cho nhân loại như một món quà đặc biệt, nhưng không phải không có điều kiện: Con người có quyền tự do chọn lựa, kể cả việc họ chọn sự phản nghịch, nhưng nó cũng đồng nghĩa với việc họ phải chịu trách nhiệm cho cuộc sống của chính mình. Ban đầu, chúng ta được kêu gọi để “quản trị” thế giới chưa sa ngã dưới phước lành của Chúa, nhưng giờ đây, chúng ta phải đối mặt với việc phải chiến thắng một thế giới đã sa ngã. Con người ích kỷ luôn mưu cầu danh lợi đã dẫn đến nhiều đau khổ cho nhân loại.

Thảm kịch thật khó diễn tả: Trái đất vẫn sanh hoa kết trái dồi dào đằng sau sự lao động vất vả của loài người, điều này minh chứng cho tình yêu và sự nhân từ của Chúa. Thế nhưng, giữa lòng tham của con người và những hậu quả của tội lỗi, nhiều khi thế giới dường như quản trị chúng ta hơn là chúng ta quản trị nó. Tuy nhiên, đến ngày cuối cùng, tất cả mọi điều hư hỏng xấu xa sẽ được chấm dứt hoàn toàn.

Ngay cả sau sáu ngàn năm tội lỗi và chết chóc, làm thế nào mà trái đất vẫn cho thấy những điều diệu kỳ về tình yêu thương và quyền năng sáng tạo của Đức Chúa Trời?

Ru-tơ và Bô-ô

Bà Na-ô-mi muốn đổi tên mình thành Ma-ra vì sự cay đắng đã chồng chất trên cuộc đời bà (*xem Ru-tơ 1:20*). Mỗi tương giao của chúng ta với Đấng Tạo Hóa đã bị tội lỗi vĩnh viễn ngăn cách, đưa chúng ta vào cảnh nghèo đói tâm linh. Tương lai chúng ta mù mịt và phải sống cả đời chỉ để mót nhặt những gì có thể mót được từ rìa của cánh đồng, sống nhờ những mảnh vụn của niềm vui không trọn vẹn còn sót lại trong một thế giới đổ vỡ. Nhưng mọi thứ sẽ thay đổi ngay giờ phút chúng ta hiểu ra một điều phước hạnh: Chúa chưa bao giờ quên hay bỏ chúng ta.

Đọc Ru-tơ 2:5–20. Tại sao đây lại là một khoảnh khắc then chốt trong câu chuyện? Tại sao việc bà Na-ô-mi phát hiện ra danh tính của ân nhân lại là một tin vui đến vậy?

Na-ô-mi đã bị tước đoạt tài sản và có lẽ đã quay về để bán đất nhằm trả nợ trước khi dọn qua xứ Mô-áp. Đức Chúa Trời đã ban một luật định ở Y-sơ-ra-ên rằng những người bị tước đoạt có thể đòi lại tài sản của mình trong Đất Hứa: Một người thân cận có thể chuộc lại đất cho họ. Bô-ô không chỉ là một nông gia tốt bụng mà còn là một người bà con. “Nếu anh em người trở nên nghèo, và bán một phần sản nghiệp mình, thì người bà con gần có quyền chuộc lại, phải đến chuộc phần đất anh em người đã bán” (*Lê-vi Ký 25:25*).

Việc phát hiện Bô-ô không chỉ là người tốt bụng và hào phóng mà còn là người thân thích là tin mừng tuyệt vời nhất: Cảnh nghèo khó của hai người phụ nữ này không cần phải kéo dài mãi mãi.

Từ lâu, các tín hữu Cơ Đốc giáo đã hiểu ông Bô-ô là biểu tượng cho Đấng Christ, Ngài không chỉ là Đấng Tạo Hóa mà còn là bà con với chúng ta – một người có thật, bằng xương bằng thịt, đó là lý do tại sao Ngài nhiều lần xưng mình là “Con Người” (*Ma-thi-ơ 12:8, Mác 8:31, Lu-ca 22:22, Giăng 3:14*).

Quá nhiều người nghĩ rằng Đức Chúa Trời là một Đấng vô cùng khắc nghiệt: Có lẽ Ngài sẽ cho chúng ta vào thiên đàng nếu chúng ta giữ tất cả các điều răn. Tuy nhiên, hình ảnh của Đức Chúa Giê-su được bày tỏ qua ông Bô-ô hoàn toàn thay đổi quan niệm này. Chúa không những chỉ quan tâm đến chúng ta, mặc dù tâm linh của chúng ta vô cùng yếu đuối, mà Ngài còn luôn mong muốn chúng ta là cô dâu của Ngài.

Hãy thử suy ngẫm về việc Đấng Tạo Hóa không những sống giữa những tạo vật của Ngài mà còn hy sinh mạng sống vì nhân loại. Lẽ thật đây kinh ngạc này sẽ giúp chúng ta trân quý sự tồn tại của chính mình như thế nào?

Bô-ô, Người Cứu Chuộc

Bô-ô yêu Ru-tơ tha thiết và mong muốn cưới nàng, nhưng có một rào cản lớn: Một người họ hàng gần hơn cũng có quyền đối với nàng và mảnh đất. Nếu coi Bô-ô là hình mẫu của Đấng Christ, tình huống này có thể làm sáng tỏ một vấn đề trong sự tranh chiến giữa Thiện và Ác. Đấng Christ yêu thương chúng ta, nhưng cũng có một “người họ hàng gần hơn” đang nắm giữ đặc quyền ấy: Sa-tan.

Những đoạn Kinh Thánh sau đây tiết lộ điều gì về sự đòi hỏi của Sa-tan đối với nhân loại? (*Gióp 1:6–11; Ma-thi-ơ 4:8, 9; Giu-đe 1:9; Lu-ca 22:31*).

Khi các con trai của Đức Chúa Trời đến ra mắt Đức Giê-hô-va thì Sa-tan cũng đến và nói với Chúa rằng Sa-tan đã “trải qua đây đó trên đất” (*Gióp 1:7*). Khi Đức Chúa Trời hỏi Sa-tan có nhìn thấy Gióp là người công bình không, Sa-tan tuyên xưng ông ta thuộc về hầy, và gợi ý rằng tấm lòng của ông Gióp không thực sự thuộc về Chúa. Sa-tan nói rằng ông ta chỉ theo Chúa vì Ngài đã ban phước cho ông. Nếu Ngài ngừng ban phước cho Gióp, thì hãy xem ông ta có thật sự trung tín và công bình như Ngài nghĩ.

Trong sách Giu-đe 1:9, có một đề cập ngắn gọn đến một câu chuyện quen thuộc ở Y-sơ-ra-ên: Sau khi Chúa chôn cất ông Môi-se (*Phục truyền Luật lệ Ký 34:6*), ông đã được sống lại. Dù chúng ta không biết chi tiết, lời Chúa cho biết xác của ông đã bị tranh giành, ngụ ý rằng Sa-tan đang có một sự đòi hỏi.

“Lần đầu tiên Đấng Christ ban sự sống cho người đã chết. Khi Đấng Cầm Quyền Sự Sống và những thiên sứ rục rờ tiến đến ngôi mộ, Sa-tan đã lo sợ cho ưu quyền của mình. Cùng với những thiên sứ gian ác khác, Sa-tan đứng ra để tranh cãi về một sự xâm phạm vào lãnh thổ mà Sa-tan cho là thuộc về hầy. Sa-tan huênh hoang rằng dây tở của Chúa đã trở thành tù nhân của hầy và ngay cả Môi-se cũng không thể giữ được luật pháp của Đức Chúa Trời; Sa-tan đã chiếm lấy sự vinh hiển vốn chỉ thuộc về Đức Giê-hô-va—đây chính là trọng tội đã khiến Sa-tan bị đuổi khỏi thiên đàng—và vì tội lỗi mà con người đã rơi vào quyền lực của Sa-tan”—Ellen G. White, *Patriarchs and Prophets*, tr. 478. Rõ ràng, Đấng Christ đã chiến thắng sự kiện cáo của Sa-tan, và Môi-se đã được phục sinh (*xem Ma-thi-ơ 17:3*).

Trong Ru-tơ 4:1–12, Bô-ô đến cổng thành Bết-lê-hem nơi mà sau này Đấng Christ đã giáng trần như là một người bà con gần gũi của chúng ta. Các trưởng lão nhóm hiệp lại, và cuối cùng một chiếc giày (biểu tượng cho quyền sở hữu) được hoán đổi.

Cổng thành là nơi xét xử các vụ án: Đây là hình bóng của ngày phán xét trong Đa-ni-ên 7:13, 14, 22, 26, 27. Chúng ta nên để ý khía cạnh quan trọng này của sự phán xét: Phán quyết là vì “quyền lợi của các thánh đồ”, mà chỉ được đảm bảo trong huyết cứu chuộc của Đấng Christ, giống như ông Bô-ô đã trả giá chuộc cho cô dâu của mình.

Ha-man và Sa-tan

Trong chuyện của hoàng hậu Ê-xơ-tê, chúng ta biết đến ông Ha-man, người khao khát địa vị và quyền lực. Ông được trọng dụng trong cung vua, nổi trội hơn tất cả các quan trưởng khác (*Ê-xơ-tê 3:1*).

Nếu chúng ta đọc Ê-xê-chi-ên 28:11-15 và Ê-sai 14:12-15 nói về Lu-xi-phe (chúng ta có thể thấy một số điểm tương đồng với Ha-man) là một kẻ thù vô cùng độc ác, là kẻ không chịu khuất phục trước uy quyền tối thượng của Đức Chúa Trời. Ý đồ bá chủ của Sa-tan được thấy rõ trong câu chuyện về sự cám dỗ của Đức Chúa Giê-su, đó là lúc Sa-tan đưa Chúa lên một nơi cao để cho Ngài thấy các vương quốc của thế gian (*Ma-thi-ơ 4:8-11*). Như chúng ta đã biết, Đức Chúa Giê-su đã đến để cứu chuộc thế gian và tuyên bố thế giới này là của Ngài—và Ngài đã thực hiện điều đó trong hình thể của một con người. Đức Chúa Giê-su là Đấng Cứu Chuộc, và đương nhiên Ngài đã trả giá vô cùng đắt để có thể cứu chuộc thế gian đầy tội lỗi này.

Khải huyền cho chúng ta thấy rằng chính tham vọng quyền lực và sự ham muốn được người khác thờ phượng của Sa-tan đã đưa thế giới này đến sự hư mất. Những lừa dối của Sa-tan khiến thế giới phải “kinh ngạc” và đi theo con thú (*Khải huyền 13:3, 4*), ngoại trừ một số trường hợp rất đặc biệt của những người cự tuyệt thờ phượng Sa-tan. Đối với những người còn sót lại này, Sa-tan sẽ chuyển qua dùng bạo lực không thương tiếc.

Ha-man nhận thấy rằng Mạc-đô-chê—là một người trong dân sự được chọn của Chúa—không cúi đầu trước hắn và không công nhận sự ‘thờ lạy’ mà hắn ta luôn cho là bản thân xứng đáng phải được. Ha-man ‘giận dữ’ (*Ê-xơ-tê 3:5, 6*), và quyết tâm tiêu diệt toàn bộ dân tộc của ông Mạc-đô-chê khỏi mặt đất.

Đọc Ê-xơ-tê 3:1-14, Khải huyền 12:14-17 và Khải huyền 13:15. Có những điểm tương đồng nào giữa những đoạn này? Mô tả của Giăng về hội thánh còn sót lại của Đức Chúa Trời giống mô tả của Ha-man về dân Đức Chúa Trời như thế nào?

Ma quý đã tuyên bố quyền kiểm soát thế giới này, nhưng sự hiện diện của những người trung tín với Chúa—là những người vâng giữ các điều răn của Ngài—chứng minh rằng Sa-tan không hoàn toàn thống trị. “Khi ngày Sa-bát trở thành tâm điểm tranh cãi trong toàn thể hệ thống Cơ Đốc giáo, sự quyết tâm của một thiểu số không chịu khuất phục trước áp lực của đám đông giữ ngày thứ nhất sẽ khiến họ bị chỉ trích gay gắt và bị áp bức ở khắp mọi nơi.”—Ellen G. White, *Signs of the Times*, ngày 22 tháng 2 năm 1910.

Hãy nghĩ về những điều “không đáng kể” đang thử thách đức tin của bạn lúc này. Nếu bạn thỏa hiệp với những “thử thách nhỏ”, bạn sẽ đối phó thế nào khi thử thách lớn đến?

Cơ Hội Hiện Như Lúc Này

Có một xu hướng đáng buồn ở một số tín hữu Cơ Đốc giáo là quá chú trọng vào những điều khó hiểu trong các lời tiên tri của Kinh Thánh. Vì biết có các thử thách kinh hoàng sắp xảy đến, chúng ta nghiên cứu lời tiên tri dựa trên lòng lo sợ, chỉ tập trung vào các biến cố gian truân đầy hăm dọa thay vì tập trung vào những giải pháp Đức Chúa Trời đã hứa. Mặc dù Chúa không tô son trát phấn các viễn ảnh tương lai, và không giấu giếm về các sự kiện sẽ xảy ra từ nay cho đến hồi chung cuộc của cuộc tranh chiến giữa Thiện và Ác, điều quan trọng là chúng ta phải luôn tìm hiểu các câu chuyện Kinh Thánh cho đến hồi kết.

Có một khuôn mẫu chung trong các lời tiên tri mà qua đó Đức Chúa Trời tiết lộ lẽ thật về tình trạng nhiều nhường do sự phản nghịch của con người gây ra, và cũng chỉ cho chúng ta thấy hậu quả của nó. Tuy nhiên, Ngài luôn nắm giữ chắc một niềm hy vọng. Một số người nhìn vào những tiên đoán về cuộc khủng hoảng cuối cùng—“thời kỳ gian truân của Gia-cốp”—với nỗi sợ hãi. Không thể chối bỏ rằng những khoảnh khắc cuối cùng sẽ không hề dễ dàng cho dân Chúa. Nhưng cũng như các lời tiên đoán về những ngày gian truân sẽ ứng nghiệm chắc chắn, thì cũng vậy, các lời hứa về sự giải thoát cũng sẽ ứng nghiệm chắc chắn.

Trong Khải huyền 12, ma quỷ truy diệt cô dâu của Đấng Christ với tất cả lòng thù ghét, nhưng Đức Chúa Trời đã can thiệp để cứu nàng. Câu chuyện Ê-xơ-tê cho thấy một hoàng hậu có vai trò trung tâm đã được Chúa trọng dụng để giải cứu dân Ngài.

Đọc Ê-xơ-tê 4:13, 14; 5:1-3; và 9:20-28. Từ các đoạn Kinh Thánh này chúng ta có thể rút ra bài học gì có liên quan đến hoàn cảnh khó khăn của chúng ta trong những giây phút cuối cùng của lịch sử trái đất?

Đức Chúa Trời đã dấy lên hội thánh còn sót lại của Ngài vào một thời điểm cụ thể trong lịch sử. Khi 1,260 ngày của Thời kỳ Tăm tối sắp kết thúc, Đức Chúa Trời đã đưa cô dâu của Ngài ra khỏi nơi ẩn náu (*so sánh với Khải huyền 12:14*) để rao truyền sứ điệp cuối cùng về lòng thương xót của Ngài cho thế giới: Sứ điệp của ba thiên sứ. Chúng ta đang ở trong một “cơ hội hiện như lúc này” (*Ê-xơ-tê 4:14*).

Hoàng hậu Ê-xơ-tê nhận ra rằng bà không đơn độc đối mặt với cuộc bắt bớ dân tộc của bà bởi Ha-man: Bà đã được vua ưu ái, và cuối cùng dân tộc của bà đã được giải cứu. Chúng ta cũng không đơn độc khi bước vào những khoảnh khắc cuối cùng của lịch sử trái đất—Thiên Vương đang đứng về phía chúng ta, và dân Chúa cũng sẽ được cứu rỗi.

Mọi việc đã diễn ra tốt đẹp cho dân sự Chúa, ít nhất trong câu chuyện này. Tuy nhiên, ân phước giống như vậy không phải lúc nào cũng xảy ra, đúng không? Vậy tại sao chúng ta luôn cần có tầm nhìn dài hạn để giữ vững niềm hy vọng mà chúng ta có trong Đấng Christ?

NGHIÊN CỨU BỔ TÚC: Tham khảo chương “Vị Vua Đầu Tiên của Y-sơ-ra-ên,” tr. 605, 606, *Patriarchs and, Prophets*, Ellen G. White.

“Sa-tan sẽ khiến cho số đông người nổi giận trước số ít người dám cự tuyệt chạy theo các phong tục và truyền thống của số đông. Những người có địa vị và danh tiếng sẽ liên kết với những kẻ vô luật pháp và ô uế để bàn mưu chống lại dân sự Chúa. Những người giàu có, tài năng, và học thức sẽ kết hợp để chà đạp những người giữ lẽ thật. Những kẻ cầm quyền, các mục sư và giáo hữu sẽ âm mưu chống lại họ. Bằng lời nói và ngòi bút, họ khoe khoang, đe dọa và chế nhạo, tìm cách lật đổ đức tin của những người này. Qua những thông tin sai lệch và những lời kêu gọi đầy tức tối, họ kích động dân chúng. Vì không trích được Kinh Thánh để lên án những người chủ trương giữ ngày Sa-bát theo Kinh Thánh, họ sẽ phải dựa vào các điều luật để áp bức. Để thu hút sự ủng hộ và tài trợ, các nhà lập pháp sẽ nhượng bộ và ban hành luật về ngày thứ nhất. Tuy nhiên, những ai kính sợ Đức Chúa Trời sẽ không bao giờ chấp nhận một định chế vi phạm Mười điều răn của Ngài. Trên chính bãi chiến trường này, trận thư hùng quy mô cuối cùng trong cuộc chiến ác đấu tranh giữa sự thật và điều sai lạc sẽ diễn ra. Và chúng ta sẽ không phải hoang mang về kết cục của trận đại chiến này. Rằng ngày nay, cũng giống như trong những ngày của hoàng hậu Ê-xơ-tê và ông Mạc-đô-chê, Chúa sẽ bảo vệ lẽ thật và dân sự Ngài.” —Ellen G. White, *Prophets and Kings*, tr. 605, 606.

ĐỀ TÀI THẢO LUẬN:

1. **Bạn nghĩ tại sao Chúa cho phép dân Ngài phải trải qua thời kỳ thử thách? Ý nghĩa của việc cho phép này là gì?**
2. **Một tín đồ chuẩn bị ra sao cho những khó khăn có thể đến vì trung tín với Đấng Christ? Bạn tìm thấy hy vọng ở đâu giữa những hoàn cảnh gian nan?**
3. **Bạn nghĩ tại sao chúng ta có xu hướng tập trung vào tương lai đen tối trong lời tiên tri và để cho chúng làm lu mờ bức tranh toàn cảnh phúc họa tin vui?**
4. **Một người bạn đến gặp bạn sau khi đọc sách Khải huyền và tâm sự rằng cô ấy thấy cuốn sách đó thật “kinh hoàng”. Bạn sẽ sử dụng phương pháp nào để giúp cô ấy hiểu rõ hơn và thấy yên tâm hơn?**
5. **Có người nói: “Tôi không tin rằng Chúa yêu tôi hay muốn tôi. Nếu bạn biết những gì tôi đã làm, bạn sẽ hiểu tại sao.” Bạn sẽ phản ứng ra sao? Câu chuyện về Ru-tơ và Ê-xơ-tê giúp bạn giải đáp vấn đề như thế nào?**